

KARAFIÁTH ORSOLYA

Amikor Szécsi Pál a csöveken keresztül üzent

– AVAGY ÍGY TANULTUK A SZERELMET (RÉSZLET)

A MÁGUS

A fickó érdekesen kevergette a lapokat, melyekben szerinte ott állt a jövőnk. Érdeklődve néztük a mutatványt, sima írólappal ugyanis igen csak nehézkes kártyatrükköket bemutatni. Hogy minket mégis elkápráztatt a kísérlet, az csupán az egész képzeltségének köszönhető. „En vagyok a Mágus – mutatkozott be a fiatalember nem sokkal korábban –, és tihozzátok jöttem!” Judit barátnőmmel meg se nyikkantunk, mert féltő volt, ha csak egyikünk is megszólal, kirobban belőlünk a nevetés. Hallgattunk hát, hallgattuk a Mágust. A főiskola aulájában üldögéltünk, késő délután volt, kevesen voltunk, talán ha negyvenen az egész épületben. Mégis különösnek tűnt, hogy a Mágus, mint akit fékezhetetlen belső erő lökdös előre, rögtön mihozzánk lépett oda. Kínos kártyalapjait maga készítette, egészen eszemment tarot volt ez gyermektegnapi ábrákkal, kriksszkrakszokkal. Gyűrött volt már mindegyik lap, gyűrött és átízadt, vajon hány jövőt mutatott már meg velük? Kisárkánum-nagyárkánum, motyogta, mosolygott ferdén, ám mindentudóan, meregette és forgatta a szemét, és mi igazán kíváncsiak lettünk, hová is vezet mindez.

Első pillantásra a fiú nem tűnt teljesen elmeháborodottnak. Ám a kártyái, az eszelős mosolya meg a pár perc múlva érkező szaghullámai már gyanússá tették. Ilyet azóta sem tapasztaltam: bár zárt cipőt viselt, a lábszaga valahogy előszüremlett. Amikor már elég ideje hablatyolt úgy, hogy zavaros, ám szuggesztívnek szánt tekintetét hol a barátnőm, hol az én tekintetembe fúrta, jobbnak láttuk távozni. De arról szó sem lehetett! A Mágus – elhajítva a jóslapjait – egyszerre mindket-

tőnk kezét megragadta. Iszonyú erős volt, a téboly ereje meglepett minket is, visszaestünk a padra. Nem lazított a szorításán, szeme lázban izzott. A helyzet megint kezdett kicsit nevetségessé válni, a félelmünket ismét kíváncsiság váltotta fel. A Mágus ekkor megvilágosodva felkiáltott. „Ó, Úrnőm, ó, bocsássatok meg!” Szorítása lehullott rólunk, és együtt bámultuk, megbűvölten, a lábunk elé hulló utolsó kártyalapot. A Főpapnő! Ájult tisztelettel nézett hol ránk, hol a primitív ábrára.

Egy röhej volt a rajzon a díszes palást, a korona, a nyitott könyv, a skiccelt orca. „Álmaim és vízióim! A szférák közötti híd! Ó, ti! Ti, az ellentétes energiák eloldói! Csodás lények vagytok, és még inkább azzá váltok a jövőben! Ki fogtok teljesedni! Mélyen gyökerező bizonyosság királynői! Segítetek rajtam, hajoljatok hozzám!” Na, ebből elég, mondta Judit, lerántva a porba az emelkedett pillanatot. Én

még hallgattam volna a dicshimnuszt, ám a Mágusnak fontosabb lehetett Judit meghódítása, mert megrázkódott, és el is feledkezve rólam, átkulcsolta Judit lábait. „Sötét nővérem! Te tökéletes boszorkány, ha már erős hódításra használtad hatalmad, ne hagyjad megbénításomra azt! Kegyelmezz hívednek!”

Koptassuk le ezt az idiótát, zárta volna Judit a műsort. A Mágus ekkor megint felém fordult, és az én jóságomért esedezett. Összenéztünk Judittal, ő az alagsor felé intett. Futás. Elrugaszkodtunk, és sikerült is szertennünk némi lépéselőnyre, amíg a Mágus feltápáskodott. Rohantunk a lépcsőn, a folyosón, ő a nyomunkban. És egyszer csak, amikor hátranéztünk felmérni a közöttünk lévő távolságot, döbbenetes látvány tárult szemünk elé. A Mágus hatalmas nemi szerve kimeredt a nadrágjából, így futott felénk. Se azelőtt, se azóta nem láttunk ilyen impozáns hímtagot, ilyen furcsa körítéssel. Fuldokoltunk a röhögéstől, ami delejezően hatott rá, megsokszorozva erejét. A portás és egy ki tudja, honnan lekasztott rendőr ekkor szállt be a hajszába, és lekapcsolták a Mágust. „Ó kegyetlen, szívtelen Papnőm – kiabálta, miközben elszállították –, varázserőtek megbéklyózt! Pompás jövő áll előttetek, meghódított férfiak tízezrei, utatok delejes diadalmenet lesz!” Vagy húsz évvel később, mikor Judittal felelevenítettük a történetet, keserű lett a szánk íze. „Legalább egyvalami bejöhett volna a zavaros jóslataiból” – mondta Judit. „Te zavartad el” – mondtam, és utáltam magam, amiért azóta sem bocsátottam meg neki, hogy még a Mágusnak is ő kellett volna inkább.

*

(Scolar Kiadó, 2020)

Optimax Optika = Minden, ami optika

Minőség

Szakértelem

- Komputeres látásvizsgálat
- Márkázott lencsék, garanciával
- Kontaktlencsék
- Optikai megoldások időskori látásproblémákra
- Személyre szabott állandó akciók
- Divatos, elegáns keretek és napszemüvegek

Magas szintű szakmai szolgáltatás

**Mindez elérhető az
Optimax Optikában**

1035 Bp., Bécsi út 105.
Nyitva tartás: H-CS: 12-17 óráig. Egyéb időpont: egyeztetés alapján.
Telefon: + 36 (20) 912-3473, + 36 (1) 267-8883
E-mail: optimalisoptika@gmail.com